

Бринза М.О.

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти 4 курсу спеціальності
072 Фінанси, банківська справа та страхування,
Херсонський державний університет
Науковий керівник: д.е.н. доцент Петренко В.С.

ОПОДАТКУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ: ВИДИ ТА ТИПИ

Оподаткування є важливою ланкою суспільних фінансових відносин, і як форма фінансових відносин воно виникло одночасно з виникненням держави. З розвитком товарно-валютних відносин оподаткування в основному здійснюється у валютній формі.

Податки — це платежі, що сплачуються обов'язково, які встановлює держава фізичним і юридичним особам..

Обов'язкові платежі перераховуються до державного бюджету, а також до інших цільових державних фондів. Вони можуть бути реалізовані в багатьох формах: податки, збори за ресурси, цільові відрахування.

Оподаткування – процес, що встановлює та утримує податки у державі.

Податкова система - це сукупність податків, що стягуються з бюджетів усіх рівнів і державних цільових фондів у порядку, встановленому відповідними законами штатів.

Як макроекономічний метод контролю податкова політика має ознаки ринкової економіки і тільки почала формуватися в Україні. Більшість науковців вважають, що «складність цього процесу зумовлена головним чином відсутністю виваженої та реалістичної концепції виходу України з економічної кризи, розробленої на основі певної економічної теорії» [1]. Правда полягає в тому, що одна податкова політика має бути прийнята, якщо основним способом виходу економіки з кризового стану є стимулювання пропозиції, і інша, якщо фокус зосереджений на фінансовій стабільності, головним чином низький рівень дефіциту державного бюджету. Невирішеність проблем на концептуальному рівні, «по-перше, призводить до нестабільності податкової

політики, що дестабілізує економіку, по-друге, призводить до оподаткування не як засобу мобілізації доходів державного бюджету, тобто у його фіскальній функції. Сума або її зростання є основним критерієм для визначення ставки податку» [1].

Закон про податкову систему передбачає такі важливі принципи побудови: зобов'язання, пропорційність, рівність та недопущення будь-яких форм податкової дискримінації, соціальна справедливість, економічна ефективність, рівномірність оплати, єдиний підхід, доступність;

- Стимулювати підприємницьку виробничу та інвестиційну діяльність;

- Сприяти науково-технічному прогресу, оновлювати технологію виробництва, виводити вітчизняних товаровиробників зі світового ринку високотехнологічної продукції;

Крім того, виділяють прямі (direct taxes) і непрямі податки (indirect taxes) :

Прямі податки — це податки, що стягуються державою безпосередньо з доходів або майна платника податків, у тому числі: прибутковий податок з підприємств і організацій, прибутковий податок з доходів громадян.

Непрямі податки — це податки, що стягуються з ціни продукції у вигляді надбавок, які сплачують споживачі під час купівлі та включають, зокрема, податок на додану вартість та акцизний податок.

Суб'єкти господарювання повинні платити державні та місцеві податки.

«Державні податки включають в себе:

- прямі податки (податок на прибуток, плата за землю, податки з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, податки на нерухоме майно);
- непрямі податки (податок на додану вартість, акцизний податок, мито);
- витрати (обов'язкове державне пенсійне страхування, загальнообов'язкове соціальне страхування, орендна плата)» [1].

До місцевих податків належать:

- податок на використання;
- податок на рекламу;
- різноманітні збори.

Якщо інше не встановлено законодавством України, суми місцевих податків і зборів справляються до бюджету місцевого самоврядування за місцезнаходженням платника.

Список використаних джерел

1. Господарський Кодекс України [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15>